

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 14^{ον} , Αρ. Τεύχος 5^ο , Φεβρουάριος 2021

<http://o-tironb/ogspot.com>

«Ο γάμος είναι σταυρός. Η αγάπη πρέπει ν' αγκαλιάζει
και την ψυχική και τη βιολογική ζωή τῶν συζύγων. Και
όλοκληρωμένη νὰ παρέχεται στοῦ παιδί.»

Γτάρετς Ἀλέξιος Μετσώφ

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 14^{ον} - Τεύχος 5^ο

Φεβρουάριος 2021

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευῆς

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στο
τυπογραφεῖο **Χριστάκη
Χαραλάμπους**, το ὁποῖο ἀνέλαβε
τά ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ.
Στα κείμενα διατηρεῖται ἡ
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μετάνοια	3
Η οικογένεια: ο πιο κατάλληλος τόπος για να μεγαλώσουν οι γονεῖς!	4-5
Ο γάμος το μέγα μυστήριο	6
Συζυγία	7
Γάμος και οικογένεια	8-9
Συμβουλές αγίου Πορφυρίου στους γονεῖς.	10
Οδεύει καλά ο γάμος μας;	11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

"Ἡ ταπείνωση και χωρίς ἔργα,
συγχωρεῖ πολλές αμαρτίες.
Τα ἔργα ὁμως,
χωρίς την ταπείνωση,
ὄχι μόνο εἶναι ανωφελῆ,
ἀλλὰ προξενοῦν και πολλά κακά"

Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ

Μετάνοια

Βλέπετε αν και μόνοι μας εμείς ξεκουμπίσαμε από τον Θεό για τη δική μας απροσεξία και αυθάδεια, δεν μας πέταξε ο Θεός. Μα ελυπήθη και ήρθεν εδώ και μας βρήκε. Και μας έδωκεν την δεύτερον δώρον της ευσπλαχίας, την μετάνοια. Μας είπε τρόπον τινά αφού δεν τα καταφέρατε να μείνετε ορθοποδούντες και ευσεβούντες και ευαρεστούντες που σας έβαλα, τουλάχιστον καταλίξτε μετανοούντες και σας δέχομαι θγύ. Λοιπόν εδώ ο διάολος τώρα όλη του η μάχη και η πάλι εντός και εκτός και πέριξ και παντού είναι ακριβώς να μας αποπλανήσει, να μας βγάλει από το νόημα της μετανοίας για να μην εξαγοράσομε την ευσπλαχία του Θεού και να γυρίσωμε πίσω από κει που βγήκαμε. Διότι μόνο εκεί ακριβώς είναι ο δικός μας τόπος. Γι' αυτό και άλλο τίποτε δεν μας αναπαύει. Να λέμε κι εμείς όπως είπε και ο Παύλος: «οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν» (Κορ. Β' 2,5). Αυτό είναι ο στόχος, τα άλλα τι είναι; Σας είπα, λίγη τροφή, λίγη ενδυμασία, λίγος χώρος για ύπνο. Όλος ο στόχος μας είναι ακριβώς ο τρόπος της μετανοίας. Κατεδέχθη ο Θεός τον οποίον αρνηθήκαμε, προδώσαμε, λυπήσαμε, τον πετάξαμε, αντί να μας πετάξει. Λυπήθηκε και ήρθεν εδώ, πλήρωσε με το αίμα του το τίμημα της δικής μας παραβάσεως και παρακοής και μας έδειξε πρακτικά τον τρόπον της επιστροφής. Άρα το καθήκον μας εδώ είναι η μετάνοια πρώτα, και ύστερα ακόμα και η βιολογική υπόστασις. Αυτό είναι το νόημα.

Γερ. Ιωσήφ Βατοπαιδινού

Η οικογένεια: ο πιο κατάλληλος τρόπος για να μεγαλώσουν οι γονείς!

Σχέση ουσιαστική με το παιδί μου δεν είναι, το να είμαι χαμένος στον κόσμο μου εγώ και απλώς να απαιτώ από το παιδί μου να προσαρμοστεί στο δικό μου κόσμο.

Σχέση δεν είναι ούτε το να έχω κάνει, αντίθετα, κέντρο της ζωής μου το παιδί μου. Αυτή η «ειδωλολατρία» του παιδιού που επικρατεί στη σύγχρονη οικογένεια, το να τρέχω από πίσω του ουραγός, υπακούοντας σε όλες του τις διαταγές, εξαφανίζει την δική μου προσωπικότητα απέναντι στο «θεό» που λέγεται «παιδί μου».

Σχέση δεν είναι ούτε ο ανταγωνισμός. Στον ανταγωνισμό δεν έχουμε ο ένας να υπάρχει και ο άλλος να εξαφανίζεται. Στον ανταγωνισμό έχουμε δύο προσωπικότητες. Υπάρχουν και οι δύο, αλλά είναι σε συνεχή διαμάχη μεταξύ τους. Είναι πολύ συχνό το φαινόμενο του ανταγωνισμού γονέα-παιδιού, δυστυχώς όσο κι αν δεν το παραδεχόμαστε. Πολλές φορές

αναρωτιόμαστε: «Αν είναι δυνατόν! Ανταγωνισμό εγώ και το παιδί μου; Μα για το παιδί μου θυσιάζομαι...». Ο ανταγωνισμός συνήθως εμφανίζεται στην εφηβεία αλλά έχει αρχίσει πολύ νωρίτερα, δεν αρχίζει στην εφηβεία, έχει αρχίσει στην νηπιακή ηλικία. Μπορεί να είναι μικρός, ελαφρύς, υπάρχει όμως και ριζώνει και στην εφηβεία γιγαντώνεται.

Επίσης, σχέση δεν είναι το να πιγαίνουν φαινομενικά όλα καλά με το παιδί μου, αλλά μέσα στην καρδιά μου βαθιά να έχω συγκεκριμένες προσδοκίες από αυτό, δηλαδή η αγάπη που του δίνω να είναι αγάπη με όρους. Του δίνω αγάπη άμα πραγματοποιήσει όλες τις προσδοκίες μου, και όταν κάποια στιγμή κάτι δεν πάει καλά, ή παθαίνω κατάθλιψη, ή θυμώνω φοβερά με το παιδί μου που με απογοίτευσε.

Αν ήθελα να περιγράψω τι είναι σχέση, η σχέση είναι μια συνύπαρξη. Συνυπάρχουν και οι δύο πατέρας-παιδί, μητέρα-παιδί. Συνυπάρχουν χωρίς ο ένας να καταργεί τον άλλον. Η διαφορά που έχουν στις

απόψεις, στον χαρακτήρα, δεν αντιμετωπίζεται στη σχέση ως απειλή, ως συνήθως, αλλά ως πλούτος. Έχω να κερδίσω από την διαφορά. Και όταν εγώ ως γονέας νοιώθω το παιδί μου, του δίνω να έμπρακτο μάθημα, πώς να βλέπει την διαφορά. Και πώς το παιδί μου να βλέπει τη διαφορά με εμένα. Να μη με βλέπει σαν εχθρό του και σαν καταπιεστή του, να ακούει την διαφορά μου.

Είναι κατανοητό νομίζω μετά από αυτό, ότι όλα αυτά μπορούν να εφαρμοστούν ακριβώς και στο ζευγάρι. Και εδώ είναι κάτι που τα ενώνει όλα. Δηλαδή, η ικανότητα που έχει ο άνθρωπος για σχέση είναι μία. Ή την έχει αυτή την ικανότητα, ή δεν την έχει. Δεν είναι βέβαια άσπρο-μαύρο, μπορεί να την έχει σε μικρό ή σε μεγάλο βαθμό. Θέλω να πω με αυτό ότι όση ικανότητα έχει κάποιος άνθρωπος να κάνει σχέση με τον άλλον, αυτή θα την εφαρμόσει και στο σύντροφό του, και στα παιδιά του.

Δεν μπορεί κάποιος να λέει ότι «έχω άριστη σχέση με τα παιδιά μου» αλλά έχω προβλήματα με

τον/την σύντροφό μου, ή αντίστροφα ότι τα πάω καλά με την/τον σύντροφό μου και να μην τα πάει καλά με κάποιο παιδί! Κάτι δεν πάει καλά εδώ κάτι δεν έχει καταλάβει για τις σχέσεις που πάνε δίπλα καλά. Θα το δει αργότερα, κάτι θα φανεί... Γιατί;

Διότι είτε μιλάμε για σχέση με σύντροφο, είτε για σχέση με παιδί, δοκιμάζεται η ικανότητά μας να μπορούμε να συναντήσουμε τον άλλον πραγματικά εκεί που είναι, να τον αποδεχθούμε εκεί που πραγματικά είναι. Κι όταν τον αποδεχθούμε εκεί που είναι τότε μπορούμε και να αλλάξουμε τον άλλον, μόνο τότε. Αυτό άλλωστε είναι και όλο το νόημα της σχέσης του ανθρώπου με το Θεό.

Αυτό είναι το τρίτο επίπεδο σχέσης. Ο Θεός μας αποδέχθηκε εκεί που ήμασταν. Ήρθε, έγινε σαν εμάς, και μπόρεσε και μας άλλαξε. Αλλιώς αν μας απέρριπτε και μας καλούσε να κάνουμε εμείς αυτό το βήμα, αυτό θα ήταν σίγουρα αδύνατο.

Από το βιβλίο του π. Βασιλείου Θερμού,
«Η χαρά της ζωής και της δημιουργίας»

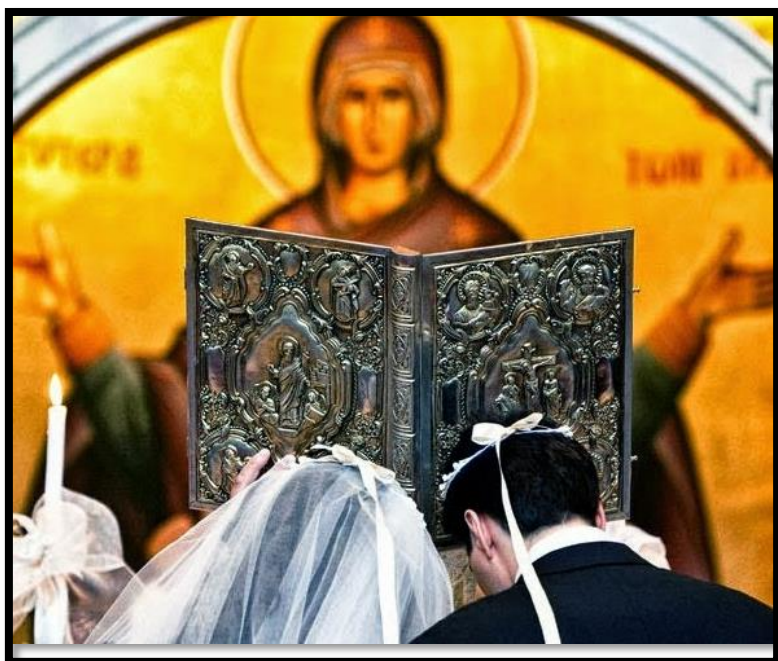
Ο γάμος το μέγα μυστήριο

Για πολλούς ο γάμος είναι μια ευκαιρία για διασκεδάσεις και απολαύσεις. Όμως ζωή είναι μια σοβαρή υπόθεση. Είναι ένας πνευματικός αγώνας, μια πορεία προς ένα τέρμα, τον ουρανό. Της πορείας αυτής κρισιμότερο σημείο και σπουδαιότατο μέσον είναι ο γάμος.

Άραγε γι αυτόν τον ιερό θεσμό του γάμου, γι αυτό το «μέγα μυστήριο», το οποίο ευλογεί η Εκκλησία μας, πως σκέπτονται οι σύγχρονοι άνθρωποι; Παντρεύονται και νομίζουν ότι ενώνονται δύο ταμεία, δύο συμφέροντα, δύο ματαιοδοξίες. Ενώνονται δύο άνθρωποι χωρίς ιδανικά, δύο μηδενικά θα λέγαμε. Διότι άνθρωποι χωρίς ιδανικά, χωρίς αναζητήσεις, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μηδενικά.

Παντρεύετ'εκα για να ζήσω τη ζωή μου, ακούς συνεχώς γύρω σου, και όχι για να κλεισθώ μέσα σε τέσσερις τοίχους.

Παντρεύετ'εκα για να γλεντήσω τη ζωή μου ακούς να λέει ο άλλος, και παραδίδουν τα παιδιά τους, αν έχουν κάνει παιδιά, σε κάποια ξένη γυναίκα για να μπορούν ελεύθεροι να τρέχουν στα θέατρα, στους κινηματογράφους και στις

κοσμικές συντροφιές. Έτσι το σπίτι τους γίνεται ξενοδοχείο. Οι άνθρωποι είναι μέσα τους άδειοι, γι αυτό στο σπίτι τους νιώθουν πραγματικό κενό.

Παντρεύονται χωρίς συνείδηση ευθύνης, διότι επιθυμούν να παντρευτούν ή διότι νομίζουν πως είναι απαραίτητο για να είναι κοινωνικοί άνθρωποι. Όμως ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το βλέπουμε καθημερινά. Τα ναυάγια του γάμου είναι γνωστά σε όλους μας.

Σταθμοί στην πνευματική ζωή τ. 5 Αρχιμ Αιμιλιανού

Συζυγία

"....Όσο κι αν φαίνεται εκπληκτικό, ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα, που μπορούν δυο σύζυγοι να κάνουν για να επικοινωνήσουν, είναι να ασκηθούν να κάνουν τα ασήμαντα της καθημερινής ζωής.

Είναι εξαιρετικής σημασίας σε ένα γάμο, για παράδειγμα, να μάθει ο ένας σύζυγος να χαιρετάει τη σύντροφό του όταν μπαίνει σε ένα δωμάτιο. Είναι πολύ σημαντικό να προσέχει τα ρούχα του άλλου, την έκφραση και το βάδισμα, χωρίς να κάνει αναγκαστικά κάποιο σχόλιο γι' αυτά, εκτός αν κάποια φιλοφρόνηση συνιστάται, αλλά μόνο για να τα σημειώνει συνειδητά στο μυαλό του. Όταν το κάνουμε αυτό, οι σύντροφοι μας αποκτούν "ύπαρξη" για μας. Δεν παίρνουμε απλώς σαν δεδομένη την παρουσία τους και δεν προσαρμοζόμαστε στη θανατιφόρα ρουτίνα έτσι που να μη κοιτάμε ο ένας τον άλλο. Είναι εκπληκτικό πόσοι σύζυγοι δεν κοιτάνε ο ένας τον άλλο, δεν παρατηρούν ποτέ ότι ο άλλος έχει ένα πλιγωμένο δάκτυλο σαν παράδειγμα ή δεν βλέπουν ποτέ ότι ο άλλος φαίνεται κουρασμένος. Όταν δεν βλέπουμε ο ένας τον άλλο, δεν νοιαζόμαστε κιόλας ο ένας για τον άλλο.

Κατά τον ίδιο τρόπο οι σύζυγοι χρειάζεται να εξασκηθούν στην τέχνη να αναγνωρίζουν την παρουσία και τις δραστηριότητες του άλλου. Ένα απλό ευχαριστώ, όταν η σύζυγος σερβίρει τον καφέ, τη διαβεβαιώνει ότι ο σύζυγός της την προσέχει και την εκτιμά. Ένα σχόλιο ευγνωμοσύνης: "τι καθαρό που φαίνεται το αυτοκίνητο" όταν ο σύζυγός έχει τελειώσει το πλύσιμό του, τον πληροφορεί ότι η σύζυγός του απασχολείται μ' αυτόν και δίνει αξία στη συμβολή του. Το άνοιγμα της πόρτας για τον άλλο, το να τον βοηθήσεις με τα πακέτα που σικκώνει, να του κρατήσεις τα εργαλεία, να ζητήσεις συγγνώμη για κάποια διακοπή, να τον ρωτάς συχνά πως αισθάνεται, αυτά όλα είναι αβροφροσύνη που μπορεί να δείχνουμε στους φίλους, αλλά που είναι απολύτως αναγκαία σ' έναν καλό γάμο. Λένε στον άλλο: "Σε προσέχω, σε εκτιμώ, μου αρέσεις..." Πολλοί γάμοι που δεν τα έχουν αυτά, κατέληξαν στο διαζύγιο. Καμιά ανθρώπινη σχέση δεν μπορεί να διαρκέσει, αν αυτοί που την απαρτίζουν δεν έχουν τέτοιες ιδιότητες και συνήθειες...."

Παπα Φιλόθεος Φάρος - Παπα Σταύρος Κοφινάς
ΣΥΖΥΓΙΑ Εκδόσεις Ακρίτας

Γάμος και οικογένεια

Το μέσο της ενώσεως των πολλών σε ένα είναι η αγάπη, που και αυτό ως μυστήριο είναι σχεδόν ανέκφραστο. Η αγάπη είναι ο ίδιος ο Θεός. «Ο Θεός αγάπη εστί» (Α΄ Ίω. 4,8). Ο Θεός δεν έχει αγάπη σαν ένα απλό χαρακτηριστικό γνώρισμα. Είναι αυτούσια αγάπη, η οποία «ου ζητεί τα εαυτής», «ου λογίζεται το κακόν», «ουκ ασχημονεί», τα πάντα συνδέει και προνοεί, «πάντα στέγει» και δικαίως ουδέποτε εκπίπτει ή αδρανεύει, ή εκλείπει, ή αδυνατεί.

Ο νόμος ολοκληρώνεται με το «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Γι' αυτό η Γραφή διατάσσει: «Εάν προληφθή άνθρωπος εν τινι παραπτώματι, υμείς οι πνευματικοί (δηλ. οι φορείς της αγάπης), καταρτίζετε τον τοιούτον» (Γαλ. 6,1) και «αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού» (Γαλ. 6,2).

Εάν θέλουμε να περιπατούμε «αξίως της κλήσεως» μας θα το πετύχουμε με ταπεινοφροσύνη και πραότητα «ανεχόμενοι αλλήλους» με αγάπη. Γίνεσθε μεταξύ σας «χριστοί, εύσπλαχνοι, χαριζόμενοι εαυτοίς» (Εφεσ. 4,32), υποτασσόμενοι μεταξύ σας με φόβο Θεού.

Την ιδιοτέλεια, το μεγαλύτερο αποτέλεσμα της πτώσεως μας, μόνον η αγάπη μπορεί να τη συντρίψει και να τη μεταστρέψει σε ανιδιοτέλεια. «Μηδείς το εαυτού ζητείτω, αλλά το του ετέρου» (Α΄ Κορ. 10,24),

«πάντα υμών εν αγάπη γινέσθω» (Α' Κορ. 16,14) και το σπουδαιότερο «εντέλλομαι υμίν ινα αγαπάτε αλλήλους» (Ιω. 15,17).

Αυτή η αγάπη είναι ο απαραίτητος κανόνας και νόμος της ζωής, της ενότητας, της αρμονίας, που καταλήγει στο Θεό, γίνεται όπως είναι ο

Θεός, αθάνατος και αιδιος. Μέσω αυτής επιτυγχάνουμε την αρμονία του γάμου από αυτή τη ζωή ως την αιωνιότητα αφού ο Θεός, η παναγάπη, αποκαλύπτει ότι «εγώ ζω και υμείς

ζήσεσθε» (Ιω. 14,19) και «όπου εμί εγώ, εκεί και ο διάκονος ο εμός έσται» (Ιω. 12,26). Ποιός είναι ο δικός του διάκονος παρά ο υπηρέτης της αγάπης, που όχι μόνο υπηρετεί ανιδιοτελώς, αλλά και την ίδια την ψυχή του πρόθυμα διαθέτει, αν η ανάγκη το απαιτεί, για τη ζωή των άλλων;

Δεν ευσταθούν οι προφάσεις της δίθην ιδιαιτερότητας των χαρακτήρων ή των συνθηκών και της επιρροής του περιβάλλοντος, ούτε και αυτές της κληρονομικότητας. Η συγκατάβαση της σαρκώσεως του Θεού Λόγου, του Κυρίου μας, ανέπλασε και μεταμόρφωσε όλη τη μεταπτωτική μας διαστροφή και μας πρόσθεσε εξουσία να πατούμε «επί όφρων και σκορπίων και πάσαν την δύναμιν του εχθρού» (Λουκ. 10,19). «Πάντα ισχύομεν εν τω ενδυναμούντι ημάς Χριστώ» (Φιλ. 4,13). Αυτό το μαρτυρούν οι δεδικαιωμένοι δούλοι του Θεού που υπερέβησαν τον νόμο της φθοράς και της διαστροφής.

Γερ. Ιωσήφ Βατοπαιδινού

Συμβουλές αγίου Πορφυρίου στους γονείς.

Όταν πήγαιναν γονείς και τὸν ρωτοῦσαν γιὰ τὰ παιδιά τους πὺ εἶχαν προβλήματα, ἐκεῖνος τοὺς παρακινούσε νὰ μὴν προσπαθοῦν νὰ τὰ διορθώσουν μὲ συμβουλές ἢ μὲ ἀπειλές, γιατί αὐτὸ μᾶλλον ἐναντιώνει περισσότερο τὰ παιδιά πὺ ἔχουν ἐσωτερικές δυσκολίες.

Ἔλεγε χαρακτηριστικά: «Ὅχι πολλὰ λόγια στὰ παιδιά. Τὰ λόγια χτυπᾶνε στ' αὐτιά, ἐνῶ ἡ προσευχὴ πιγαίνει στὴν καρδιά. Προσευχὴ χρειάζεται, μὲ πίστι δίχως ἄγχος, ἀλλὰ καὶ καλὸ παράδειγμα... Αὐτὸ πὺ ζεῖς, αὐτὸ καὶ ἀκτινοβολεῖς. Ἀκτινοβολεῖ ὁ Χριστὸς μέσα σου; Αὐτὸ πιγαίνει καὶ στὸ παιδί σου».

Ὁ Γέροντας μὲ μεγάλη λεπτότητα καὶ διάκριση ἐπισήμαινε τὴν τεράστια εὐθύνη τῶν γονέων στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἔλεγε: «Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁμοψυχία, ἡ καλὴ συνεννόηση τῶν γονέων εἶναι ὅ,τι πρέπει γιὰ τὰ παιδιά. Μεγάλι ἀσφάλεια καὶ σιγουριά...

Όταν τὰ παιδιά πλιγώνονται ἀπ' τὴν κακὴ μεταξὺ τῶν γονέων τους συμπεριφορὰ, χάνουν δυνάμεις καὶ διάθεσι νὰ προχωρήσουν στὴν πρόοδο. Κακοκτίζονται καὶ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς τους κινδυνεύει ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ νὰ γκρεμιστεῖ».

Συμβούλευε μάλιστα τοὺς γονεῖς: «Όταν τὰ παιδιά εἶναι τραυματισμένα καὶ πλιγωμένα ἀπὸ κάποιο σοβαρὸ ζήτημα, νὰ μὴν ἐπιρεάζεσθε πὺ ἀντιδροῦν καὶ μιλοῦν ἄσχημα.

Στὴν πραγματικότητα δὲν τὸ θέλουν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν ἀλλιῶς στὶς δύσκολες στιγμές. Μετὰ μετανιώνουν. Ἄν ὅμως οἱ γονεῖς ἐκνευριστεῖτε καὶ θυμώσετε, γίνεσθε ἕνα μὲ τὸν πονηρὸ καὶ σᾶς παίξει ὄλους». Ἡ προτροπὴ τοῦ Γέροντα ἦταν: «Γίνετε ἅγιοι καὶ δὲν θὰ ἔχετε κανένα πρόβλημα μὲ τὰ παιδιά σας. Ἡ ἀγιότητα τῶν γονέων ἀπαλλάσσει τὰ παιδιά ἀπ' τὰ προβλήματα. Τὰ παιδιά θέλουν κοντὰ τους ἀνθρώπους ἀγίους, μὲ πολλὴ ἀγάπη, πὺ δὲν θὰ τὰ φοβερίζουν, οὔτε θὰ περιορίζονται στὴ διδασκαλία, ἀλλὰ θὰ δίνουν ἅγιο παράδειγμα καὶ προσευχὴ.

Νὰ προσεύχεσθε οἱ γονεῖς σιωπηλὰ καὶ μὲ τὰ χέρια ψηλὰ πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ ν' ἀγκαλιάζετε τὰ παιδιά σας μυστικά. Κι ὅταν κάνουν ἀταξίες, νὰ παίρνετε κάποια παιδαγωγικὰ μέτρα, ἀλλὰ νὰ μὴν τὰ πιέζετε. Κυρίως νὰ προσεύχεσθε. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀγιότητας καὶ ὄχι τῆς ἀνθρώπινης προσπάθειας κάνει τὰ παιδιά καλά» .

Οδεύει καλά ο γάμος μας;

Πάτερ, πώς θα καταλάβουμε ότι ο γάμος μας πάει καλά;

Πολλά ζευγάρια με ρωτούν με αγωνία αυτό το ερώτημα και προσπαθώ απλά να τους πω κάποιες διαγνωστικές συντεταγμένες ...

Όταν γελάτε συχνά μαζί ! Ο άνθρωπος που σε κάνει να χαμογελάς ακόμα και για μικρά πράγματα είναι ο άνθρωπος που κοιτάει μέσα σου βάθος, λεπτομέρεια και ουσία. Όταν το ζευγάρι χαμογελάει συχνά είναι ένδειξη πνευματικής υγείας.

Όταν στις διαφωνίες σας δεν έρχεται σαν αποτέλεσμα η διακοπή κοινωνίας αλλά η συνεχής επικοινωνία για να βρεθεί η χρυσή τομή. Μπορεί να διαφωνούμε αλλά θα αγωνιζόμαστε ποιός θα υποχωρήσει για να δώσει χαρά και ανάπαυση στον άλλον.

Όταν οι αγκαλιές είναι συχνές, όχι μόνο σε γιορτές αλλά σαν ανάγκη στοργής και αγάπης.

Όταν προσέχει ο ένας στον άλλον απλά και μικρά πράγματα και δεν το θυμάται μόνο σε γιορτές και γενέθλια. Να σεβαστώ τι ενοχλεί τον άλλον ώστε να το διορθώσω. Να θυμηθώ κάτι για να τον προστατέψω και να σεβαστώ την ελευθερία του.

Όταν δεν βλέπεις τον άλλον σαν αντίπαλο αλλά σαν συνοδοιπόρο. Όταν ο ένας αγκαλιάζει το λάθος του άλλου για να το διορθώσουμε μαζί και όχι να το παίρνουμε ως όπλο για να του επιτεθούμε σαν να είναι κάποιος αντίπαλος.

Όταν νιώθεις ότι ο άλλος σου λείπει ακόμα και όταν βρίσκεται στο άλλο δωμάτιο και λαχταράς να έρθει να τον δεις και πάλι, ακόμα και αν μένεις στο ίδιο σπίτι.

Όταν είσαι κουρασμένος να κάνετε προσευχή και να σου λέει “Δεν πειράζει, πήγαινε να ξεκουραστείς, θα προσευχηθώ εγώ για σένα”.

Όταν οι διαφωνίες, τα προβλήματα, οι πόνοι και οι δυσκολίες αντί να δημιουργούν ρήγματα, τοποθετούν γέφυρες και θεμέλια..

Όταν στο λεξιλόγιο των διαλόγων σας καταργηθεί το “εγώ” και το “εσύ” και βασιλεύει συνεχώς το “εμείς”. Το “εγώ” η μόνη θέση που μπορεί να έχει είναι στην εξής φράση : “Εγώ φταίω, συγγνώμη”.

Όταν σκοπό του γάμου έχετε θέσει τη Βασιλεία των Ουρανών και όχι τα Βασίλεια του κόσμου. Τότε ο γάμος σας είναι σε καλό δρόμο...

π. Σπυρίδων Γκουτίς – Ιερά Μητρόπολη Λήμνου

Ημερολόγιο 2021

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
	1	2	3	4	5	6
	† Τρύφωνος, Βασιλείου Θεοσίνκης, Αναστασίου εκ Ναυπλίου	† Ύπαπντή του Κυρίου, Αγαθοδώρου, Γαβριήλ	Συμεών Θεοδόχου, Άννης προφήτιδος, Σταματίου	Ίσιδώρου Πηλουσιώτου, Νικολάου όμ., Αβραμίου	Αγάθης, Πολυεύκτου ΚΠόλεως, Θεοδοσίου εν Σκοπέλω	Φωτίου Πατρ. ΚΠόλεως, Βουκόλου Σμύρνης, Φαύστης
7	8	9	10	11	12	13
† ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παρθενίου Λαμφάκου, Λουκά όσιού	Ζαχαρίου προφ., Θεοδώρου στρατηλάτου, Μάρθας & Μαρίας μ.	Νικηφόρου μ., Μαρκέλλου ιερ., Παγκρατίου Ταυρομενίας	† Χαράλαμπος ιερομ., Αναστασίου, Ζήνωνος ταχυδρόμου	Βλασίου ιερομάρτυρος, Θεοδώρας τής Αύγούστης	Μελετίου Αντιοχείας, Αντωνίου ΚΠόλεως, Χρήστου κηπουρού	Ακύλα & Πρισκίλλης αποστόλων, Εύλογίου Αλεξανδρείας
14	15	16	17	18	19	20
† ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Αύξεντίου, Αβραάμ, Μάρωνος, Νικολάου	Όνησίμου άποστ., Εύσεβίου, Ανθίμου όσιού του εν Χίφ	Παμφίλου μάρτ. και των σύν αύτώ, Φλαβιανού Πατρ. ΚΠόλεως	Θεοδ. Τήρωνος, Θεοδώρου Μυτιλήνης νεομ., Πουλχερίας	Λέοντος Ρώμης, Άγαπητού επίσκοπου Σιναίου	Άρχίππου, Φιλήμονος άποστ., Φιλοθέης Άθηναίας	Λέοντος επ. Κατάνης, Βησσαρίωνος, Άγάθωνος Ρώμης
21	22	23	24	25	26	27
† ΙΖ' ΛΟΥΚΑ Τελώνου & Φαρισαίου), (άρχή Τριψίδιου)	Εύρεσις λειψ. μ. εν τοίς Εύγενίου, Βαραδάτου, Θαλασσίου όσ.	Πολυκάρπου Σμύρνης, Γοργονίας, Δαμιανού όσιού	† Α' Β' εύρεσις Κεφ. Τιμίου Προδρόμου	Ταρασίου ΚΠόλεως, Ρηγίνου επ. Σκοπέλου, Άλεξάνδρου Θράκης	Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινής Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου μάρτ.	Προκοπίου Δεκαπολ., Στεφάνου γηροκ., Έφραίμ Κατουνακιώτου
28	ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ					
† ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ασώτου), Βασιλείου όμ., Κυράνης νεομ.	Άνευ έλαιού: 5, 12 Κατάλυσις οίνου & έλαιού: 3,10,17,19 Όλες τίς υπόλοιπες ήμέρες κατάλυσις εις πάντα					

Ανακοινώσεις

- Ο εσπερινός τις εορτής του αγίου μας, την 16^η Φεβρουαρίου, ημέρα Τρίτη θα αρχίσει η ώρα 5μ.μ.
- Την Τετάρτη 17^η Φεβρουαρίου, ημέρα μνήμης του αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος, θα τελεστεί αρχιερατική θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Επισκόπου Αμαθούντος κ. Νικολάου. Η θεία Λειτουργία θα ξεκινήσει η ώρα 6:30π.μ.
- Τις Κυριακές τις 14^{ης} και 28^{ης} Φεβρουαρίου, μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΓΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΟΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τής Θείας Λειτουργίας τις Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Η ακολουθία τού εσπερινού για το μήνα Φεβρουάριο θα αρχίζει η ώρα 4μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Σάββατο στην αίθουσα του Ι.Ν. Αγ. Ζώνης στη Μονή η ώρα 11π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος επιθυμεί **αγιασμός** στο σπίτι του ή **τρισάγιο** στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί **έγκαιρα** με τον ιερέα τής κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/α θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ή βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. **Εξομολογήσεις** γίνονται κατόπιν συνηνοήσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ